

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

Πριν από δέκα χρόνια το 1ο βιβλίο από τις *Συζητήσεις με τον Θεό* κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στα βιβλιοπωλεία. Μέσα σε λίγες εβδομάδες, οι πωλήσεις των αντιτύπων ήταν χιλιάδες. Πολύ σύντομα, έγινε εκδοτικό φαινόμενο, παραμένοντας στη λίστα των best sellers των *New York Times* για 137 εβδομάδες – αυτό σημαίνει περισσότερα από δύομισι χρόνια. Το 2ο και το 3ο βιβλίο από τις *Συζητήσεις με τον Θεό* μπόηκαν επίσης στη λίστα των best sellers.

Έκτοτε, τα τρία αυτά βιβλία έχουν μεταφραστεί σε 34 γλώσσες και κοσμούν πλέον τα ράφια των βιβλιοπωλείων σχεδόν σε όλον τον κόσμο, ενώ κατατάσσονται ανάμεσα στα πλέον πολυδιαβασμένα βιβλία πνευματικότητας της σύγχρονης εποχής, με πωλήσεις πολλών εκατομμυρίων. Σε πολλές χώρες του κόσμου είναι δύσκολο να βρεθεί άνθρωπος που να μην έχει τουλάχιστον ακούσει για αυτά τα εξαιρετικά κείμενα.

Πώς είναι δυνατόν να έχει συμβεί αυτό; Και γιατί συνέβη;

Αυτό συνέβη όχι επειδή είμαι καλός συγγραφέας, ούτε καν επειδή κάποιοι θεωρούν τις πηγές μου αδιαμφισβήτητες. Συνέβη επειδή η ανθρωπότητα έχει αρχίσει να χάνει την υπομονή της με τον ίδιο της τον εαυτό. Για τους ανθρώπους απανταχού του πλανήτη γίνεται ολοένα και πιο σαφές ότι δεν μπορούν να συνεχίσουν να ζουν με τον τρόπο που ζούσαν.

Δεν μπορούμε, όλοι εμείς, να συνεχίσουμε να έχουμε τις απόψεις που έχουμε, να υιοθετούμε τις πεποιθήσεις που υιοθετούμε, να λέμε τα πράγματα που λέμε και να επιδεικνύουμε τις συμπεριφορές που επιδεικνύουμε. Κάτι πρέπει να αλλάξει, αλλιώς όλα θα αλλάξουν, αμετάκλητα, και όχι προς το καλύτερο. Κάτι πρέπει να αλλάζει πριν να είναι αργά.

Οι άνθρωποι τα γνωρίζουν όλα αυτά, και γι' αυτό αναζητούν απαντήσεις. Οι *Συζητήσεις με τον Θεό* ήρθαν ακριβώς την κατάλληλη στιγμή.

Τώρα έρχεται αυτή η 10η επετειακή συλλεκτική έκδοση, με τα τρία βιβλία σε έναν τόμο, που είναι, επίσης, απολύτως επικαιροποιημένη. Ο κόσμος έχει συνειδητοποιήσει περισσότερο από ποτέ, όχι μόνο τα προβλήματα που όλοι αντιμετωπίζουμε, αλλά και τη φύση αυτών των προβλημάτων.

Στις 23 Ιουνίου 2004, εκδόθηκε ένα πολύ ενδιαφέρον δελτίο Τύπου. Το ρεπορτάζ ανέφερε ότι μια επιστημονική έρευνα που διεξήχθη από την εταιρεία Harris Interactive διαπίστωσε ότι το 69% των ενήλικων Αμερικανών πιστεύει ότι οι θρησκευτικές διαφορές αποτελούν το μεγαλύτερο εμπόδιο για την επίτευξη της παγκόσμιας ειρήνης.

Τίποτα δεν θα μπορούσε να είναι πιο κοντά στην αλήθεια – και οι περισσότεροι άνθρωποι το γνωρίζουν. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο βιβλία όπως οι *Συζητήσεις με τον Θεό* εκτοξεύονται στις λίστες των ευπώλητων σε κάθε χώρα στην οποία εκδίδονται. Οι άνθρωποι μπορεί να μη γνωρίζουν την απάντηση στα μεγαλύτερα ερωτήματα της ζωής, αλλά γνωρίζουν ότι οι απαντήσεις που δίνουμε στον εαυτό μας μέχρι τώρα δεν βοηθούν πλέον.

Τώρα λοιπόν που επιτέλους καταλάβαμε τι πάει στραβά (και μπορέσαμε να το παραδεχθούμε), μπορούμε να ρίξουμε μια ματιά σε κάποιες εναλλακτικές ιδέες για τον Θεό, για τη ζωή και τον Άλλον (όλες πέφτουν σαν ντόμινο μόλις αλλάξει η πρώτη πεποιθήση) και μπορούμε επιτέλους να αναζητήσουμε έναν καινούργιο κόσμο.

Αυτή η τριλογία είναι γεμάτη από τέτοιες ιδέες. Όπως έχω πει πολλές φορές στο παρελθόν, δεν είναι απαραίτητο να πιστέψετε ότι είχα μια πραγματική συζήτηση με τον Θεό για να βρείτε αυτά τα βιβλία ενδιαφέροντα. Ποτέ δεν ζήτησα από τους ανθρώπους να πιστέψουν στην εμπειρία μου αυτή, απλώς να εξετάσουν το υλικό και, ανεξάρτητα από πού προέρχεται, να εξερευνήσουν τις ιδέες που προτείνονται εδώ με ανοιχτό μυαλό και ανοιχτή καρδιά.

Περισσότεροι από 100.000 άνθρωποι μου έχουν γράψει επιστολές και ηλεκτρονικά μηνύματα από τότε που εκδόθηκαν αυτά τα βιβλία, λέγοντάς μου ότι η ζωή τους έχει επηρεαστεί με πολύ θετικό τρόπο από αυτά τα κείμενα. Οι προοπτικές στη ζωή τους έχουν φωτιστεί μέσα από ένα άλλο πρίσμα, οι συμπεριφορές τους έχουν αλλάξει, οι ενοχές τους έχουν εγκαταλείψει, οι σχέσεις τους έχουν βελτιωθεί θεαματικά, η σεξουαλικότητά τους έχει απενοχοποιηθεί, οι γάμοι τους έχουν σωθεί, έχουν διαμορφώσει καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, ο ρόλος τους ως γονέων έχει αναβαθμιστεί, η αυτοεκτίμησή τους έχει ανακτηθεί, η σωματική, η ψυχική και η πνευματική τους υγεία έχει βελτιωθεί και η πίστη τους στον Θεό έχει αποκατασταθεί.

Το ακούσατε αυτό; Η πίστη στον Θεό έχει αποκατασταθεί.

Αυτός ήταν ο σκοπός και ο στόχος όλων αυτών. Όχι η δημιουργία ενός συστήματος πεποιθήσεων που αντικρούει τη θρησκεία και την απορρίπτει. Όχι να προβάλουμε ιδέες που έρχονται σε αντίθεση με τη θρησκεία και την αντικαθιστούν. Αλλά να ξανανοίξουμε τη συζήτηση για τον Θεό με έναν τρόπο που ανανεώνει και αναζωογονεί τη σχέση μας με το θείο.

Δεν μπορώ να σας πω πόσες από αυτές τις χιλιάδες επιστολές περιείχαν

σχόλια όπως «Για πρώτη φορά ύστερα από 25 χρόνια η καρδιά μου είναι και πάλι ανοιχτή στον Θεό» ή «Ο σύζυγός μου λέει: “Επιτέλους! Ένας Θεός στον οποίο μπορώ να πιστέψω”». Η πιο αξιομνημόνευτη από αυτές τις επιστολές ήρθε δέκα χρόνια πριν από τη Ρίτα Κέρτις, από το Πόρτλαντ του Όρεγκον, η οποία έγραψε δώδεκα λέξεις που δεν θα ξεχάσω ποτέ: «Σας ευχαριστώ που με συστήσατε σε έναν Θεό που μπορώ να ερωτευτώ». Αυτό λίγο-πολύ τα συνοψίζει όλα. «Ένας Θεός που μπορώ να ερωτευτώ» είναι ο μόνος Θεός που μπορεί να σώσει τον κόσμο μας. Αυτός είναι ο Θεός που θα βρείτε εδώ.

Αν έχετε διαβάσει μέρος των βιβλίων αυτών ή και τα τρία στο παρελθόν, η επανάληψη του υπέροχου μηνύματος που άγγιξε την ψυχή σας ήταν γραφτό να γίνει τώρα. Ήρθε η ώρα να έρθετε ξανά σε επαφή με τη μαγεία και το θαύμα της φιλίας σας με τον Θεό.

Αν είναι η πρώτη φορά που συναντάτε αυτά τα κείμενα και νομίζετε ότι τα συναντήσατε τυχαία ή συμπτωματικά, ξανασκεφτείτε το. Αυτό το υλικό ήρθε σε εσάς ακριβώς την κατάλληλη στιγμή, με τον κατάλληλο τρόπο, ως απάντηση στην αναζήτηση του νου σας, στην προσευχή της καρδιάς σας και στο κάλεσμα της ψυχής σας.

Πιστέψτε το.

Τίποτα δεν συμβαίνει τυχαία. Τίποτα.

Νιλ Ντόναλντ Γουόλς
Άσλαντ, Όρεγκον
Μάιος 2005 - Δέκα χρόνια μετά

Βιβλίο 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Θα ζήσετε μια εκπληκτική εμπειρία. Θα κάνετε μια συζήτηση με τον Θεό. Ναι, ναι. Το ξέρω... αυτό είναι αδύνατον. Πιθανότατα πιστεύετε (ή έχετε διδαχτεί) ότι είναι αδύνατον. Μπορεί κανείς να μιλήσει στον Θεό, φυσικά, αλλά όχι με τον Θεό. Εννοώ, ο Θεός δεν πρόκειται να απαντήσει, σωστά; Τουλάχιστον όχι με τη μορφή μιας κανονικής, καθημερινής συζήτησης!

Αυτό πίστευα κι εγώ. Μετά, μου συνέβη αυτό το βιβλίο. Και το εννοώ κυριολεκτικά. Αυτό το βιβλίο δεν γράφτηκε από εμένα, μου συνέβη. Και καθώς το διαβάζετε, θα συμβεί και σε εσάς, επειδή όλοι μας οδηγούμαστε στην αλήθεια για την οποία είμαστε έτοιμοι.

Η ζωή μου πιθανότατα να ήταν πολύ πιο εύκολη αν τα είχα κρατήσει όλα αυτά κρυφά. Ωστόσο δεν ήταν αυτός ο λόγος που μου συνέβη. Και όποιες ταιριάζουν κι αν μου προκαλεί το βιβλίο (όπως το ότι με αποκαλούν βλάσφημο, απατεώνα, υποκριτή, επειδή δεν έχω ζήσει αυτές τις αλήθειες στο παρελθόν, ή –ίσως χειρότερα– άγιο), μου είναι αδύνατον να σταματήσω τη διαδικασία τώρα. Ούτε και το θέλω. Είχα ευκαιρίες να απομακρυνθώ από όλο αυτό, και δεν τις άρπαξα. Αποφάσισα να ακολουθήσω αυτό που μου λέει το ένστικτό μου, και όχι αυτό που θα μου πει ο περισσότερος κόσμος, για το υλικό εδώ.

Εκείνο το ένστικτο λέει ότι αυτό το βιβλίο δεν είναι ανοησία, το αποτέλεσμα μιας αγανακτισμένης, ζωνής πνευματικής φαντασίας, ή απλώς η αυτο-αιτιολόγηση ενός ανθρώπου που ζητά δικαίωση από μια παραπλανημένη ζωή. Ω, τα έχω σκεφτεί όλα αυτά – το καθένα τους. Έτσι, έδωσα αυτό το υλικό σε κάποιους ανθρώπους για να το διαβάσουν, όταν βρισκόταν ακόμα σε μορφή χειρογράφου. Συγκινήθηκαν. Και έκλαψαν. Και γέλασαν από τη χαρά και το χιούμορ του. Και είπαν ότι οι ζωές τους άλλαξαν. Είχαν καθηλωθεί. Είχαν ενθαρρυνθεί.

Πολλοί είπαν ότι μεταμορφώθηκαν.

Τότε κατάλαβα ότι αυτό το βιβλίο ήταν για όλους, και ότι έπρεπε να εκδοθεί: επειδή είναι ένα υπέροχο δώρο σε όσους θέλουν πραγματικά απαντήσεις και νοιάζονται πραγματικά για τις ερωτήσεις: για όλους εκείνους που αναζητούν την αλήθεια με ειλικρίνεια καρδιάς, λαχτάρα ψυχής και δεκτικότητα μυαλού. Και αυτό είμαστε σχεδόν όλοι μας.

Αυτό το βιβλίο ασχολείται με τα περισσότερα, αν όχι όλα, ερωτήματα που έχουμε θέσει ποτέ για τη ζωή και την αγάπη, τον σκοπό και τη λειτουργία, τους ανθρώπους και τις σχέσεις, το καλό και το κακό, την ενοχή και την αμαρτία, τη συγχώρεση και τη λύτρωση, το μονοπάτι για τον Θεό και τον δρόμο για την κόλαση... τα πάντα. Συζητά ευθέως για το σεξ, τη δύναμη, το χρήμα, τα παιδιά, τον γάμο, το διαζύγιο, το επάγγελμα, την υγεία, την επόμενη ζωή, την προηγούμενη ζωή... τα πάντα. Εξερευνά τον πόλεμο και την ειρήνη, τη γνώση και τη μη γνώση, το δίνω και το παίρνω, τη χαρά και τη θλίψη. Κοιτάζει το συγκεκριμένο και το αφηρημένο, το ορατό και το αόρατο, την αλήθεια και τη μη αλήθεια.

Θα μπορούσατε να πείτε ότι αυτό το βιβλίο είναι «ο πιο πρόσφατος λόγος του Θεού πάνω στα πράγματα», αν και κάποιοι ίσως να είχαν πρόβλημα με αυτό, ειδικότερα αν πιστεύουν ότι ο Θεός σταμάτησε να μιλάει πριν από δύο χιλιάδες χρόνια ή ότι, αν ο Θεός έχει συνεχίσει την επικοινωνία είναι μόνο με άγιους, θεραπευτές ή με κάποιον που διαλογίζεται για τριάντα χρόνια, ή για επαρκή είκοσι, ή για τουλάχιστον αποδεκτά δέκα (καμία από αυτές τις κατηγορίες δεν συμπεριλαμβάνει εμένα).

Η αλήθεια είναι ότι ο Θεός μιλάει σε όλους. Στους καλούς και στους κακούς. Στον άγιο και στον απατεώνα. Και σίγουρα σε όλους εμάς που βρισκόμαστε ενδιάμεσα. Ας πάρουμε για παράδειγμα εσάς. Ο Θεός έχει έρθει σε εσάς με πολλούς τρόπους στη ζωή σας, και αυτός είναι άλλος ένας. Πόσες φορές έχετε ακούσει το παλιό αξίωμα: Όταν ο μαθητής είναι έτοιμος, θα εμφανιστεί ο δάσκαλος. Αυτό το βιβλίο είναι ο δάσκαλός μας.

Λίγο αφότου άρχισε να μου συμβαίνει αυτό το υλικό, ήξερα ότι μιλούσα με τον Θεό. Άμεσα, προσωπικά. Αναμφισβήτητα. Και ότι ο Θεός απαντούσε στις ερωτήσεις μου ανάλογα με την ικανότητά μου να καταλαβαίνω. Δηλαδή, μου απαντούσε με τρόπους, και σε μια γλώσσα, που ο Θεός ήξερε ότι θα καταλάβαινα. Αυτό εξηγεί το δημόδες στιλ γραφής και τις περιστασιακές αναφορές στο υλικό που έχω συγκεντρώσει από άλλες πηγές και προηγούμενες εμπειρίες στη ζωή μου. Ξέρω τώρα ότι οτιδήποτε έχει έρθει ποτέ σε εμένα στη ζωή μου, μου έχει έρθει από τον Θεό, και τώρα ενωνόταν, συγκεντρωνόταν, σε μια εξαιρετική, ολοκληρωμένη απάντηση σε κάθε απορία που είχα ποτέ.

Και κάπου στη διαδρομή, συνειδητοποίησα ότι δημιουργούνταν ένα βιβλίο – ένα βιβλίο με σκοπό να εκδοθεί. Και όντως, πληροφορήθηκα κατά τη διάρκεια του δεύτερου μέρους του διαλόγου (τον Φεβρουάριο του 1993) ότι θα δημιουργούνταν τρία βιβλία, και ότι:

1. Το πρώτο θα ασχολιόταν κατά κύριο λόγο με προσωπικά θέματα, και θα επικεντρωνόταν στις δυσκολίες και τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται στη ζωή του ατόμου.

2. Το δεύτερο θα καταπιανόταν με πιο παγκόσμια θέματα της γεωπολιτικής και γεωφυσικής ζωής στον πλανήτη, και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει τώρα ο κόσμος.

3. Το τρίτο θα διαπραγματευόταν καθολικές αλήθειες του υψηλότερου επιπέδου, και τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες της ψυχής.

Αυτό είναι το πρώτο από αυτά τα βιβλία, που ολοκληρώθηκε τον Φεβρουάριο του 1993. Για λόγους σαφήνειας πρέπει να εξηγήσω ότι, καθώς μετέγραφα αυτόν τον διάλογο με το χέρι, υπογράμμιζα ή κύκλωνα λέξεις και προτάσεις που ήρθαν σε εμένα με ιδιαίτερη έμφαση –λες κι ο Θεός τις φώναζε– και αυτές αργότερα τοποθετήθηκαν με πλάγια γραφή από τον στοιχειοθέτη.

Πρέπει τώρα να πω ότι –έχοντας διαβάσει και ξαναδιαβάσει τη σοφία που περιλαμβάνεται εδώ– ντρέπομαι βαθιά για τη ζωή μου, η οποία έχει σημαδευτεί από συνεχή λάθη και σφάλματα, κάποιες πολύ επονειδιστες συμπεριφορές, και κάποιες επιλογές και αποφάσεις που είμαι σίγουρος ότι οι άλλοι θεωρούν επίπονες και ασυγχώρητες. Παρόλο που νιώθω βαθιές τύψεις που αυτά συνέβησαν προκαλώντας πόνο σε άλλους, νιώθω απέραντη ευγνωμοσύνη για όλα όσα έχω μάθει, και έχω ανακαλύψει ότι έχω ακόμα να μάθω, χάρη στους ανθρώπους στη ζωή μου. Ζητώ συγγνώμη από όλους που άργησα τόσο να μάθω. Ωστόσο ο Θεός με ενθαρρύνει να συγχωρήσω τον εαυτό μου για τις αποτυχίες μου και να μη ζω με φόβο και ενοχή, αλλά να συνεχίζω πάντα να προσπαθώ –να συνεχίζω να προσπαθώ– να ζήσω ένα μεγαλύτερο όραμα.

Ξέρω ότι αυτό θέλει ο Θεός για όλους μας.

Νιλ Ντόναλντ Γουόλς
Σέντραλ Πόιντ, Όρεγκον
Χριστούγεννα 1994

Βιβλίο 2

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΣΤΗ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗ ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Γράφω αυτές τις λέξεις τον Μάρτιο του 2008 και ελπίζω ότι κάποια πράγματα θα έχουν αλλάξει σε αυτόν τον κόσμο από τη στιγμή που γράφω αυτές τις λέξεις μέχρι τη στιγμή (*αυτή τη στιγμή*) που τις διαβάζετε.

Δεν είναι ενδιαφέρον που είναι «αυτή η στιγμή» και τις δύο φορές; Έτσι λειτουργεί ο χρόνος, και το βρίσκω συναρπαστικό. Αυτή η στιγμή είναι το Τώρα, και όταν διαβάζετε αυτά τα λόγια είναι επίσης Τώρα. Είναι σχεδόν σαν να μην έχει περάσει καθόλου χρόνος και, ωστόσο, πιθανότατα έχουν περάσει μήνες –ίσως και χρόνια– ανάμεσα στη στιγμή που γράφω αυτές τις λέξεις και τη στιγμή που τις διαβάζετε.

Τι έχει συμβεί στο ενδιάμεσο διάστημα; Δεν μπορώ να ξέρω καθώς τις γράφω τώρα, αλλά καθώς εσείς τις διαβάζετε, *μπορείτε* να ξέρετε. Μπορείτε να κοιτάξετε πίσω, στο χρονικό διάστημα ανάμεσα στο Δικό Μου Τώρα και το Δικό Σας Τώρα –ανάμεσα στις 11:23 π.μ. της 26ης Μαρτίου 2008, και της όποιας ημέρας και ώρας είναι το Τώρα στη δική σας πραγματικότητα– και μπορείτε να δείτε τι θα συμβεί στο *μέλλον μου*.

Δεν είναι ένας πολύ ενδιαφέρων τρόπος για να το σκεφτείτε;

Τώρα, όμως, πάμε σε ένα ακόμα πιο ενδιαφέρον μέρος. Ας κοιτάξουμε και οι δύο μπροστά αλλά και πίσω – από την πλευρά της δικής μου παρούσας πραγματικότητας και της δικής σας.

Καθώς θα κοιτάζουμε μπροστά, ας προχωρήσουμε πέρα από την παρούσα στιγμή σας και ας κοιτάζουμε ποιο είναι Το Μέλλον και για τους δυο μας.

Πώς θέλουμε να είναι; Έχετε κάποια ιδέα; Ελπίζω να έχετε κάποια ιδέα... επειδή, βλέπετε, εμείς οι δύο είμαστε που θα το δημιουργήσουμε. Εσείς και εγώ και μερικά ακόμα άτομα που είναι στο Εδώ και το Τώρα βρίσκονται *αυτή τη στιγμή* στη διαδικασία της δημιουργίας του αύριο.

Τα αναφέρω όλα αυτά εδώ, στην εισαγωγή αυτού του βιβλίου, επειδή και αυτό το βιβλίο κοιτάζει μπροστά. Κοιτάζει πέρα από το δικό μου μέλλον και το δικό σας... σε μια μέρα στην οποία οι ιδέες και των δυο μας για το αύριο θα μπορούσαν να μετατραπούν σε πραγματικότητα. Και προσφέρει μερικές εξαισεις παρατηρήσεις, προτάσεις, προσκλήσεις και ιδέες για όλα αυτά.

Αυτός είναι ένας πολύ καλός λόγος για να βουτήξετε μέσα σε αυτό το βιβλίο τώρα, επειδή, είτε το έχετε διαβάσει ήδη και θέλετε να γνωριστείτε ξανά με το περιεχόμενο, είτε το διαβάζετε για πρώτη φορά, ξέρω ότι θα το βρείτε συναρπαστικό, ενδιαφέρον, θα σας εμπνεύσει, θα σας κινητοποιήσει, με δυο λόγια θα σας ενθουσιάσει – αλλά μόνο αν δείτε τις πολλές εξαιρετικές ιδέες που εκφράζονται εδώ ως πραγματικές και γνήσιες πιθανότητες. Αν τις δείτε ως κάτι ευχάριστο αλλά άπιαστο, το βιβλίο ίσως να σας αφήσει απογοητευμένους και ανυπόμονους, να ελπίζετε και να εύχεστε μια ζωή και ένα μέλλον που δεν θα μπορέσει να υπάρξει ποτέ.

Όπως σίγουρα ξέρετε (ή, Θεούλη μου, μπορεί και να μην ξέρετε...), άρχισα να γράφω αυτό το βιβλίο πριν από χρόνια. Αυτό που κρατάτε στα χέρια σας είναι μια Επετειακή Έκδοση, που γιορτάζει τη δέκατη πέμπτη επέτειο από την ημέρα που έγραψα τις πρώτες λέξεις αυτού του χειρογράφου (Κυριακή του Πάσχα, 1993). Γι' αυτή την ειδική έκδοση, έχω προσθέσει καινούργια και πολύ προσωπικά σχόλια. Ήταν πολύ διασκεδαστικό αυτό για μένα επειδή μου έδωσε μια ευκαιρία να δω πώς στέκονται οι παρατηρήσεις σε αυτό το κείμενο μετά από δεκαπέντε χρόνια, και επίσης να μας «ενημερώσω» για το πού μπορούμε να πάμε όλοι από εδώ, αν θέλουμε στ' αλήθεια να κάνουμε τη συμβολή των ιδεών που υπάρχουν στις *Συζητήσεις με τον Θεό* βιώσιμες στον κόσμο.

Ως το δεύτερο βιβλίο της πρωτότυπης τριλογίας, αυτό το κείμενο ασχολείται με τα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα του καιρού μας περισσότερο από κάθε άλλο από τα εννιά βιβλία της σειράς *Συζητήσεις με τον Θεό*. Μιλάει για τη ζωή όπως τη ζούμε και όπως θα μπορούσε να τη ζει η ανθρωπότητα ως σύνολο.

Δεν θα υπάρξει μεγαλύτερη πρόκληση στα χρόνια που ακολουθούν από την αλλαγή της πολιτισμικής ιστορίας της ανθρωπότητας, και πιστεύω ότι οι Επετειακές Εκδόσεις των *Συζητήσεων με τον Θεό - Βιβλία 2 και 3* μπορούν να είναι εξαιρετικά χρήσιμες ως πηγή γνώσης και ιδεών καθώς θα συμμετέχουμε σε αυτή τη διαδικασία. Γι' αυτόν τον λόγο, είμαι ευγνώμων στην Εκδοτική Εταιρεία Hampton Roads για την απόφασή της να επανεκδώσει αυτά τα βιβλία καθώς φτάνουμε προς το τέλος της πρώτης δεκαετίας της Νέας Χιλιετίας. Πιστεύουν και αυτοί στα μηνύματα αυτών των συζητήσεων. Τώρα, αν μπορούσαμε να κάνουμε όλο και περισσότερους ανθρώπους να ερευνήσουν και να αποδεχτούν αυτές τις ιδέες, Θεέ μου, ίσως μπορούσαμε να *κάνουμε κάτι* για να δημιουργήσουμε ένα πιο υπέροχο αύριο – για τους εαυτούς μας, για τα παιδιά μας και για τα παιδιά των παιδιών μας, ακόμα και για Ολόκληρο τον Κόσμο.

Και αυτή φυσικά είναι η ελπίδα. Η ελπίδα είναι όλα τα βιβλία της σειράς *Συζητήσεις με τον Θεό*, συνολικά, να προσφέρουν μια Πιθανή Κοσμολογία, έναν τρόπο να δούμε και να επαναδημιουργήσουμε τον κόσμο που θα φέρει επιτέλους ένα τέλος στον πολύχρονο παγκόσμιο εφιάλτη της σύγκρουσης, της βίας, των

δολοφονιών, της καταπίεσης, της καταστολής και της κατάθλιψης και να βοηθήσει να ξεκινήσει επιτέλους το αρχαίο όνειρο της αρμονίας, της χαρούμενης ζωής, της γαλήνης στη Γη και της καλής θέλησης στους ανθρώπους παντού.

Παρόλο που έχει περάσει μιάμιση δεκαετία από τότε που γράφτηκε, πιστεύω ότι δεν θα βρείτε ούτε μία ξεπερασμένη λέξη σε αυτό το βιβλίο. Και μάλιστα, νομίζω ότι θα διαπιστώσετε ότι ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Το βιβλίο ήταν πολύ μπροστά από την εποχή του όταν γράφτηκε (!) και οι λέξεις εδώ είναι πιο σχετικές τώρα από ποτέ.

Οι πολλές χιλιάδες που έχουν διαβάσει ήδη αυτό το βιβλίο και βοήθησαν να μπει στη λίστα των μπεστ σέλερ των *New York Times*, το έχουν αποκαλέσει το πιο αμφιλεγόμενο από την πρώτη τριλογία των *Συζητήσεων με τον Θεό*. Ενώ το πρώτο βιβλίο των *Συζητήσεων με τον Θεό* εξέταζε την ζωή του ατόμου ξεχωριστά και έθετε πολλά ερωτήματα σχετικά με αυτήν, το βιβλίο αυτό εξετάζει τη συλλογικά δημιουργημένη πραγματικότητα σε αυτόν τον πλανήτη, ασχολείται με παγκόσμια ζητήματα και επεκτείνεται σε θέματα που έχουν σχέση με την ομαδική εμπειρία της ευρύτερης ανθρώπινης κοινότητας. Η επανέκδοσή του έρχεται πάνω στην ώρα.

Τα γεγονότα των τελευταίων ετών καθιστούν σαφές ότι το είδος μας έχει πλησιάσει στο πιο μακρινό άκρο των βιώσιμων πιθανοτήτων. Το θέμα είναι ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε όπως ήμασταν. Δεν μπορούμε. Το εννοώ. *Δεν μπορούμε.*

Καθώς τα γράφω αυτά, το Ίντερνετ είναι γεμάτο με αναφορές για την ξαφνική κατάρρευση ενός τεράστιου κομματιού πάγου στην Ανταρκτική, επτά φορές στο μέγεθος του Μανχάταν. Καθώς τα γράφω αυτά, η βία των φανατικών εξακολουθεί να μαίνεται στο Ιράκ, απειλώντας τη σταθερότητα της περιοχής – και του κόσμου. Καθώς τα γράφω αυτά, ένας έφηβος στο Σάο Πάολο έχει γίνει πρώτη είδηση επειδή ομολόγησε την εν ψυχρώ δολοφονία δώδεκα ανθρώπων. Η ηρεμία με την οποία ο δεκαεξάχρονος περιέγραφε τις δολοφονίες και ότι θα είχε σκοτώσει και άλλους τρεις αν δεν τον είχαν συλλάβει «ήταν τρομακτική», είπε ένας αστυνομικός. «Μας είπε ότι σκότωσε μονάχα ανθρώπους στους οποίους άξιζε να πεθάνουν, όπως ο νεαρός άνδρας που πυροβόλησε επειδή ήθελε να βγει ραντεβού με την αδελφή του».

Όλα αυτά τα πράγματα λένε κάτι για την κοινωνία μας, για τον τρόπο ζωής μας στον κόσμο, για την ιστορία που έχουμε πει στον εαυτό μας για τον εαυτό μας... και έχουμε κληροδοτήσει στους νέους μας.

Όχι, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Η παγκόσμια κοινωνία μας είτε πρόκειται να επαναπροσδιορίσει τον εαυτό της είτε πρόκειται να αυτοκαταστραφεί.

Αυτό το εξαιρετικό βιβλίο προσφέρει κάποιες εντυπωσιακές πιθανότητες,

αν επιλέξουμε να κάνουμε το πρώτο. Προσφέρει κάποιες τολμηρές επιλογές. Παρέχει σαρωτικά οράματα που θα κλονίσουν το σύστημα των πεποιθήσεών μας και θα μπορούσαν να οδηγήσουν ολόκληρη την ανθρωπότητα από το δυσλειτουργικό της παρελθόν σε ένα ένδοξο και ξεχωριστό μέλλον.

Ας ρίξουμε τώρα μια ματιά σε αυτό το συλλογικό παρελθόν...

Τι μας έχει φέρει που θέλουμε τόσο απελπισμένα να κρατήσουμε; Ποιες ευρέως αποδεκτές ιδέες – θρησκευτικές, πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές ή φιλοσοφικές – έχουν παραγάγει τόσο υπέροχα αποτελέσματα ώστε δεν μπορούμε να φανταστούμε – δεν μπορούμε καν να ανεχθούμε – να ζήσουμε ακόμα και με την πιο μικροσκοπική επέκταση ή τροποποίησή τους;

Η δική μου απάντηση είναι ότι δεν μπορώ να σκεφτώ ούτε μία. Κάθε ιδέα που είχαμε ποτέ για το τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος χρειάζεται αναθεώρηση, κατά τη γνώμη μου. Κάθε σκέψη που καλλιεργήσαμε ποτέ για το ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να επιλύσουμε τις διαφορές μας θα επωφελούνταν από λίγη επανεξέταση, κατά τη γνώμη μου. Κάθε αξία που ενστερνιστήκαμε ποτέ, όσο ιερή και αν είναι, θα μπορούσε να ενισχυθεί με λίγη ειλικρινή εκτίμηση και θαρραλέα ενημέρωση, κατά τη γνώμη μου.

(Παράδειγμα: Πιστεύουμε στ' αλήθεια ότι η θανατική ποινή είναι ένας αποτελεσματικός αποτρεπτικός παράγοντας της βίας; Παράδειγμα: Πιστεύουμε στ' αλήθεια ότι ο Θεός δεν θα μας δεχτεί στον Παράδεισο αν είμαστε υπέροχοι άνθρωποι που έτυχε να ακολουθήσουν τη «λάθος» θρησκεία; Παράδειγμα: Θεωρούμε στ' αλήθεια ότι η δολοφονία αθώων πολιτών – ή οποιουδήποτε άλλου – είναι δικαιολογημένη ως ένα μέσο προώθησης μιας κοινωνικής, θρησκευτικής ή πολιτικής ατζέντας;)

Είναι ώρα να ωριμάσουμε; Είναι ώρα να εγκαταλείψουμε την πρωτόγονη προσέγγιση που ακολουθούμε στην επίλυση της διαμάχης; Είναι ώρα να επανεξετάσουμε τις ιδέες μας για το ποιος και τι είναι ο Θεός, για το τι θέλει ο Θεός – και γιατί;

Τολμάμε καν να μιλήσουμε γι' αυτά τα πράγματα;

Το δεύτερο βιβλίο των *Συζητήσεων με τον Θεό* τολμά να κάνει ακριβώς αυτό.

Είπα στην Εισαγωγή σε μια προηγούμενη έκδοση αυτού του βιβλίου και θα το ξαναπώ και εδώ: η ανθρώπινη φυλή θα αλλάξει πορεία, αυτό μπορώ να σας το υποσχεθώ. Το ερώτημα δεν είναι το αν θα λάβει χώρα αυτή η αλλαγή πορείας, αλλά το αν θα έρθει ως αποτέλεσμα εξαναγκασμού ή συνεργασίας, ανοιχτού πολέμου ή ανοιχτών μυαλών.

Δεν μπορεί να υποστηρίξει κανείς σοβαρά ότι δεν *χρειάζεται* να αναζητήσουμε εναλλακτικούς τρόπους να υπάρχουμε και να ζούμε μαζί. Αλλά πού να πάμε από εδώ; Αυτό είναι το ερώτημα. Αυτό το βιβλίο προτείνει μια βάση

για να ξεκινήσουμε συζητήσεις. Αν κάποια συμπεράσματά του προκαλούν έκπληξη, ίσως αυτό να χρησιμεύσει για να μας απελευθερώσει από τη δυσφορία μας. Και όντως, αυτός είναι ο σκοπός αυτού του διαλόγου.

Το επιπλέον υλικό και ο νέος σχολιασμός που έχω προσθέσει εδώ με γυρίζουν πίσω, στην ίδια τη συζήτηση, με ανανεωμένη ενέργεια και ζωντανεύουν μέσα μου μια αναζωπυρωμένη αποφασιστικότητα να καταστήσω τα μηνύματα σε αυτό το βιβλίο προσβάσιμα σε όσο περισσότερους ανθρώπους μπορώ και όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Ας ξεκινήσουν, λοιπόν, οι συζητήσεις – οι συζητήσεις εδώ και οι συζητήσεις στην καρδιά σας και την ψυχή σας, με την οικογένειά σας και τους φίλους σας. Ναι, ας ξεκινήσουν οι συζητήσεις και ας εξαπλωθούν ως τα πέρατα. Επειδή οι συζητήσεις, άλλωστε, είναι αυτές που πάντα άλλαζαν και πάντα θα αλλάζουν τον κόσμο.

Ειδικότερα όταν είναι... συζητήσεις με τον Θεό.

N. Ντ. Γ.
28 Μαρτίου 2008
Άσλαντ, Όρεγκον

Βιβλίο 3

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΣΤΗ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗ ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Όταν θα διαβάσετε αυτές τις λέξεις, η ανθρωπότητα θα έχει ήδη καλύψει το μεγαλύτερο μέρος του πρώτου 10 τοις εκατό του νέου αιώνα.

Θα ήθελα να το ξαναδιαβάσετε αυτό, για να καταλάβετε τον πλήρη αντίκτυπό του. Είπα...

Όταν θα διαβάσετε αυτές τις λέξεις, η ανθρωπότητα θα έχει ήδη καλύψει το μεγαλύτερο μέρος του πρώτου 10 τοις εκατό του νέου αιώνα – και του *πρώτου 1 τοις εκατό της Νέας Χιλιετίας*.

Είναι σημαντικό αυτό;

Νομίζω πως είναι. Επειδή όταν φτάσουμε στο 2,5 τοις εκατό της Νέας Χιλιετίας μας, θα είμαστε πολύ κοντά στην κρίσιμη μάζα. Και όταν φτάσουμε στο 5 τοις εκατό, θα είμαστε στην άλλη της πλευρά.

Τούτο σημαίνει ότι αυτό που θα κάνουμε στα επόμενα δεκαπέντε με τριάντα χρόνια της ζωής μας θα έχει τεράστιο αντίκτυπο στην εμπειρία του είδους μας για τα επόμενα χίλια χρόνια.

Αυτό δεν είναι υπερβολή.

Ένας άνθρωπος που έζησε πριν από δύο χιλιάδες χρόνια και πλέον, έχει *ακόμα* αντίκτυπο στο είδος μας, όπως και άτομα που έζησαν πριν από εκείνον και άτομα που γεννήθηκαν μετέπειτα. Ξέρουμε, λοιπόν, ότι γεγονότα και άνθρωποι σίγουρα έχουν αντίκτυπο στις εμπειρίες ενός ολόκληρου είδους επί χιλιετίες.

Προσθέστε και το γεγονός ότι αυτό που συμβαίνει τώρα είναι ότι δεν εστιάζουμε πια σε ένα ή δύο άτομα, αλλά σε ολόκληρη την ομάδα που είναι γνωστή ως ανθρωπότητα, και έχετε μια πραγματική συνταγή για κβαντικά άλματα και τεράστιες πολιτισμικές αλλαγές.

Όλοι μας τώρα παίζουμε έναν ρόλο σε αυτό το δράμα, το είδος του ρόλου που μόνο ελάχιστα ανθρώπινα όντα έχουν παίξει στο παρελθόν: Είμαστε *όλοι* πιθανοί Παράγοντες Αλλαγής. Στο παρελθόν, αυτόν τον ρόλο είχαν αναλάβει ένα-δύο άτομα. Τώρα είμαστε όλοι αναμεμειγμένοι. Συμμετέχουμε όλοι στη διαδικασία της Αφύπνισης της Ανθρωπότητας. Και μάλιστα, τη δημιουργούμε.

Αυτό είναι επειδή η σημερινή τεχνολογία έχει δημιουργήσει αυτό που έχω φτάσει να αποκαλώ *ταυτόχρονη πανταχουπαρουσία*.

Κατά τα περασμένα χρόνια έχει ειπωθεί, όταν γίνεται αναφορά στη Θεότητα, ότι «ο Θεός είναι πανταχού παρών». Σήμερα μπορούμε να πούμε το ίδιο για τους ανθρώπους.

Μπορεί να μην είμαστε πανταχού παρόντες με φυσική μορφή, αλλά ο *αντίκτυπός* μας είναι πανταχού παρών στον φυσικό κόσμο.

Αυτά που σκεφτόμαστε, αυτά που λέμε και αυτά που κάνουμε στις καθημερινές μας ζωές έχουν αντίκτυπο –έναν *άμεσο* αντίκτυπο– σε όλο τον κόσμο.

Ένα άτομο στη μέση μιας χώρας μπορεί να ποστάρει ένα μπλογκ που θα ξεκινήσει μια διαμάχη στη μέση μιας άλλης. Ένας καρτουνίστας στην Ευρώπη μπορεί να προκαλέσει εξεγέρσεις στους δρόμους και την πυρπόληση κτιρίων σε πόλεις χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά – και χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά *η μία από την άλλη*. Μια λάθος διατυπωμένη λέξη, μια λάθος υπολογισμένη πράξη, μπορεί να αναστατώσει την υδρόγειο.

Παρομοίως, μια ηρωική πράξη, ένας αξιοθαύμαστος λόγος, μια θετική, στοργική, θεραπευτική σκέψη (ειδικότερα αν τη μοιράζονται χιλιάδες άτομα), μπορεί να χαλαρώσει τις εντάσεις, να καταπραΰνει το κεντρικό νευρικό σύστημα και να επουλώσει τις πληγές ολόκληρου του Ανθρώπινου Σώματος.

Αυτό εννοώ όταν μιλάω για *ταυτόχρονη πανταχουπαρουσία*.

Σε αυτόν τον γενναίο καινούργιο κόσμο της Γρήγορης Πραγματικότητας έχουν έρθει πολλές ιδέες για τη ζωή και για το πώς είναι – καθώς επίσης για το πώς θα μπορούσε να είναι. Το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας περιλαμβάνει κάποιες από αυτές. Αυτό, μαζί με τα άλλα εννιά κείμενα της σειράς *Συζητήσεις με τον Θεό*, μας προσφέρει μια ιδέα για το τι θα μπορούσε να συμβεί αν εμείς, ως είδος, κατανοούσαμε και υιοθετούσαμε κάποιες εκπληκτικές αν και απλές έννοιες... όπως είναι η αλήθεια ότι είμαστε όλοι ένα, ότι δεν υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσά μας, και δεν υπάρχει διαίρεση ανάμεσα σε εμάς και σε αυτό που αποκαλούμε Θεϊκό – για να μη μιλήσω για την ιδέα ότι η καθημερινή εμπειρία που έχουμε τώρα είναι μια *ψευδαίσθηση*.

(Δηλαδή, είναι κάτι που επινοούμε, που δημιουργούμε στην πορεία, που κατασκευάζουμε στο μυαλό μας, και δεν έχει καμία σχέση με την Ύστατη Πραγματικότητα.)

Ένα Κονσέρτο Θεών

Δημιουργούμε αμέσως την ανθρώπινη συμφωνία και παίζεται παντού σε ένα κονσέρτο θεών. Σε αυτό το εκπληκτικό γεγονός είμαστε ο συνθέτης, ο μουσι-

κός, ο μαέστρος και το κοινό. Είναι σημαντικό, επομένως, να γνωρίζουμε την παρτιτούρα.

Το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας με έχει βοηθήσει να κάνω ακριβώς αυτό. Είναι το τελευταίο βιβλίο της Αρχικής Τριλογίας των *Συζητήσεων με τον Θεό* και, όπως είπα, ανοίγει το μυαλό σε νέες σκέψεις και νέες ιδέες που θα μπορούσαμε να σκεφτούμε καθώς φανταζόμαστε, παράγουμε και εκτελούμε τη μουσική της ζωής μας για ένα κοινό που αποτελείται από Έναν.

Πώς θέλουμε να είναι η ζωή σε αυτόν τον εικοστό πρώτο αιώνα; Τι επιλέγουμε ως την επόμενη πραγματικότητα μας; Μπορούμε να δημιουργήσουμε και να βιώσουμε τις υψηλότερές μας σκέψεις, τους πιο γλυκούς μας στοχασμούς, ή όλα αυτά είναι απλώς ανοησίες φαντασιόπληκτων και ονειροπόλων;

Τολμάμε ακόμα και να φανταστούμε, πολύ περισσότερο να αποδεχτούμε και να εφαρμόσουμε, το μεγαλύτερό μας όραμα και τις πιο συγκλονιστικές μας ιδέες για τη ζωή και την αγάπη και το ποιοι πραγματικά είμαστε;

Αυτές είναι οι ερωτήσεις στις οποίες όλοι μας θα απαντήσουμε με τον τρόπο που ζούμε τις ζωές μας στις μέρες και τις εβδομάδες και τους μήνες και τα χρόνια που θα ακολουθήσουν.

Το τρίτο βιβλίο των *Συζητήσεων με τον Θεό* εξετάζει αυτές τις ερωτήσεις εις βάθος. Μας πηγαίνει σε ένα ταξίδι όπου το μυαλό καλείται να εγκαταλείψει όλες τις ιστορίες του για το πώς είναι τα πράγματα και όλους τους περιορισμούς του για το πώς θα μπορούσαν να είναι τα πράγματα. Μας τυλίγει στη ζεστή αγκαλιά της ελπίδας και της έμπνευσης, τα δύο χέρια του εραστή που κάνουν να αξίζει να ζούμε τη ζωή σε φυσική μορφή. Μας φέρνει σε ένα μέρος γαλήνης και βαθιάς ικανοποίησης, από το οποίο μπορούμε να ακολουθήσουμε το μονοπάτι της ζωής μας.

Είναι ένα εξαιρετικό κείμενο, και χρειάστηκαν τρία χρόνια για να γραφτεί. Είναι το μεγαλύτερο διάστημα από όσο χρειάστηκε οποιοδήποτε άλλο από τα εννιά βιβλία της σειράς *Συζητήσεις με τον Θεό*. Αντίθετα, το τελευταίο κείμενο της σειράς, *Σπίτι με τον Θεό σε μια Ζωή που Δεν Τελειώνει Ποτέ*, γράφτηκε σε οκτώμισι εβδομάδες. Και το *Πιο Ευτυχισμένος από τον Θεό*, το πρώτο βιβλίο μετά τη σειρά, γράφτηκε σε δεκατέσσερις μέρες.

Το *Βιβλίο 3* χρειάστηκε τόσο καιρό να γραφτεί επειδή ήταν ο πρώτος διάλογος που γράφτηκε για να τον δουν και άλλοι. Το υλικό που τελικά έγινε οι *Συζητήσεις με τον Θεό - Βιβλίο 1* και *Βιβλίο 2* «βγήκε» ως μια αρκετά αυθόρμητη προσωπική εμπειρία, που θεώρησα ότι θύμιζε προσωπικό ημερολόγιο.

Δεν σκέφτηκα ποτέ ότι οι νυχτερινές μου νοητικές περιπλανήσεις θα έβλεπαν ποτέ το φως της ημέρας – παρόλο που ο πρώτος διάλογος έλεγε «μια μέρα αυτό θα γίνει βιβλίο». (Δακτυλογράφησα αυτές τις χειρόγραφες σημειώσεις και τις έστειλα σε έναν εκδότη για να προκαλέσω τον Θεό: *Εντάξει, δείξε μου.*)

Όταν αυτές οι σημειώσεις παρήγαγαν δύο βιβλία που μπήκαν στη λίστα των μπεστ σέλερ των *New York Times*, ήξερα ότι κάτι εκπληκτικό συνέβαινε εδώ. Ήξερα επίσης (επειδή ειπώθηκε στον διάλογο – τον οποίο τώρα *πίστευα!*) ότι θα γράφονταν και άλλα. Αλλά τώρα, για πρώτη φορά, καταλάβαινα ότι κάθε λέξη που έγραφα μπορεί να διαβαζόταν από εκατομμύρια άτομα (σε τριάντα επτά διαφορετικές γλώσσες, όπως αποδείχθηκε). Αν πω ότι ήμουν τρομοκρατημένος καθώς έγραφα, θα έλεγα λίγα.

Ανησυχούσα και αγχωνόμουν για την κάθε πρόταση και παράγραφο. Μπορούσα να μπω στο πνεύμα των προηγούμενων διαλόγων, το οποίο έρεε ελεύθερα και δεν είχε προσδοκίες, μόνο για μερικές στιγμές τη φορά πριν πάρει τα ηνία το μυαλό μου και μου πει τι πίστευε ΕΚΕΙΝΟ ότι θα έπρεπε να γράψω.

Ευτυχώς, μπορούσα να νιώσω μια τεράστια διαφορά ανάμεσα σε αυτή τη γραφή που την καθοδηγούσε το μυαλό και στην πνευματική υπαγόρευση σημειώσεων που είχα βιώσει τις προηγούμενες φορές. Και πάλι ευτυχώς, επειδή κάθε φορά που ένιωθα να παίρνει τα ηνία το μυαλό μου, απλώς άφηνα το στίλο (συχνά με δάκρυα απογοήτευσης) και αρνιόμουν να γράψω άλλη λέξη.

Μετά, καθόμουν και περίμενα να επιστρέψει εκείνο το ξεχωριστό «συναίσθημα» ότι ήμουν συνδεδεμένος με τη Θεότητα. Συνήθως αυτό δεν συνέβαινε για αρκετές μέρες. Μερικές φορές έκανε εβδομάδες να συμβεί. Μια φορά, ο «χωρισμός» συνεχίστηκε για μήνες.

Και έτσι ολοκληρώθηκε, κάποιες μέρες με μια φράση τη φορά, το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας. Και χαίρομαι που έπεσε στα χέρια σας αυτή η Δέκατη Επετειακή Έκδοση. Δεν θα ήθελα να «πεθάνει» αυτό το υλικό μετά από μόλις μία έκδοση – και προφανώς, ούτε ο Θεός θα το ήθελε.

Είμαι ευγνώμων στους ανθρώπους της Hampton Roads Publishing Company που εξέδωσαν το βιβλίο ξανά, μία δεκαετία μετά.

Μία Νέα Ιστορία για Όλους Μας;

Καθώς αυτό το βιβλίο επανακυκλοφορεί, έχω μεγάλες ελπίδες ότι όλοι μας μέσα στην ανθρώπινη οικογένεια θα «επανακυκλοφορήσουμε» τους εαυτούς μας, ότι θα βγάλουμε και εμείς μια «νέα έκδοση».

Λαχταρώ να γίνουμε όλοι μας η επόμενη μεγάλη εκδοχή του μεγαλύτερου οράματος που είχαμε ποτέ για το ποιοι είμαστε. Επειδή είναι καιρός τώρα, στ' αλήθεια είναι καιρός, για την αφύπνιση της ανθρωπότητας. Η στιγμή της συνειδητοποίησής μας πλησιάζει.

Δεν χρειάζεται να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία κατά τη διάρκεια αυτής της ζωής. Δεν χρειάζεται να «φτάσουμε στην κορυφή» ή να τελειώσουμε το

έργο ή να ολοκληρώσουμε το ταξίδι – επειδή κάνουμε, στ’ αλήθεια, ένα ταξίδι που ονομάζεται Εξέλιξη και η εξέλιξη δεν έχει ολοκλήρωση. Ωστόσο, είναι ώρα τώρα να ξεκινήσουμε το επόμενο κεφάλαιο της παραμονής μας, να ακολουθήσουμε ένα διαφορετικό μονοπάτι, να κινηθούμε προς μία διαφορετική κατεύθυνση.

Όχι, δεν απαιτείται να φτάσουμε στην αριστοτεχνία στις επόμενες μέρες ή στους μήνες που έρχονται, αλλά αυτό που ζητάει η Ζωή και μας καλεί και μας παροτρύνει να κάνουμε είναι να συνεχίσουμε να κινούμαστε, να συνεχίσουμε να αναπτυσσόμαστε, να συνεχίσουμε να ωριμάζουμε, να συνεχίσουμε να εξελισσόμαστε.

Και αυτός είναι ο σκοπός του βιβλίου που έχετε στα χέρια σας. Μιλάει γι’ αυτό που είμαστε και αυτό που μπορούμε να γίνουμε. Μιλάει για το παλιό μονοπάτι και το νέο, τις αρχαίες αντιλήψεις και τις καινούργιες, τις φθαρμένες ιδέες και τις μη δοκιμασμένες.

Αν δεν έχετε διαβάσει αυτό το βιβλίο για ένα διάστημα (ή αν δεν το έχετε διαβάσει καθόλου), προετοιμαστείτε για ένα υπέροχο ταξίδι. Εδώ θα δούμε όλα όσα ήταν και όλα όσα μπορούσαν να είναι. Εδώ θα εξερευνήσουμε το έδαφος του Μια Φορά κι Έναν Καιρό και τη χώρα τού Και Έζησαν Αυτοί Καλά κι Εμείς Καλύτερα. Εδώ θα φτάσουμε στο σταυροδρόμι και στο σημείο επιλογής, στη διασταύρωση του Χθες και του Αύριο.

Προς τα πού θα πάμε; Α, ναι, αυτό είναι το ερώτημα, σωστά; Αυτό είναι το ερώτημα.

N. Ντ. Γ.

6 Απριλίου 2008

Άσλαντ, Όρεγκον